

*Bosna i Hercegovina/
Босна и Херцеговина*

*MINISTARSTVO ZA LJUDSKA PRAVA I
IZBJEGLICE/
МИНИСТАРСТВО ЗА ЉУДСКА ПРАВА И
ИЗБЕГЛИЦЕ*

*Bosna i Hercegovina/
Босна и Херцеговина*

*MINISTARSTVO PRAVDE/
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ*

SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU

Proces izrade Strategije tranzicijske pravde u BiH

Javne konsultacije

Javne konsultacija na temu INSTITUCIONALNIH REFORMI

Prva faza

Izvještaj

Zenica, 23. - 24. juni 2010. godine

Uvodni dio

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donijelo je 21. januara 2010 Odluku o osnivanju Ekspertne radne grupe za izradu strategije tranzicijske pravde u BiH (ERG). Na osnovu ove odluke Ministarstvo pravde BiH imenovalo je članove Ekspertne radne grupe 26. marta 2010., nakon čega je Ekspertna radna grupa formalno otpočela rad na razvijanju Strategije tranzicijske pravde (u daljem tekstu: Strategija) kroz proces javnih konsultacija. Ove konsultacije zamišljene su kao centralni dio dvosmjernog procesa razmjene informacija i mišljenja između ERG i šire zajednice, i okarakterisane su kao okosnica procesa kreiranja Strategije.

Proces izrade Strategije sastoji se od tri faze. U prvoj fazi se identificiraju strateška pitanja i strateški ciljevi pojedine oblasti tranzicijske pravde. U drugoj fazi se razvijaju konkretni programi i imenuju nosioci aktivnosti za ostvarivanje strateških ciljeva. Najzad, u trećoj fazi se prave finalne procjene rizika i započinje proces usvajanja strategije.

U tom kontekstu, u Zenici su 23. - 24. juna 2010. godine održane javne konsultacije na temu "Institucionalnih reformi", u cilju definiranja strateških pitanja i strateških ciljeva, kako to i predviđa prva faza u procesu izrade strategije. Prije održavanja javnih konsultacija, u Sarajevu je 17. juna 2010, održan sastanak tematske radne grupe zadužene za institucionalne reforme na kojem je dobivena podrška za koncept konsultacija i listu planiranih učesnika. Na ovom sastanku Sekretarijatu ERG je sugerirano da pripremi dokument koji bi bio podijeljen svim učesnicima konsultacija a koji bi sadržavao sve najvažnije zakonske odredbe koje se odnose na temu kojom će se ove konsultacije baviti. Sekretariat je ovu sugestiju uvažio i pripremio referentni pregled zakonskih odredbi koji se pokazao izuzetno korisnim za informiranost debata na samim javnim konsultacijama.

Pojam Institucionalnih reformi

Institucionalne reforme su jedan od četiri mehanizma tranzicijske pravde koji bi zajedno s ostala tri (krivično gonjenje, reparacije i utvrđivanje činjenica) trebali osigurati postizanje pravde za sve žrtve rata, i to u najširem smislu – kroz procesuiranje ratnih zločina, materijalne i nematerijalne reparacije žrtvama rata, utvrđivanje objektivnog i kredibilnog opisa povreda koje su se dogodile tokom rata, te osiguranjem kredibilnih, profesionalnih i reprezentativnih institucija a sve u cilju sprječavanja ponavljanja kršenja ljudskih prava u budućnosti.

Institucionalne reforme mogu podrazumijevati niz aktivnosti na vraćanju povjerenja građana u institucije u postkonfliktnim društвima. Tako one mogu uključivati restrukturiranje i ukidanje postojećih institucija, formiranje novih institucija, ili uvođenje novih zakonskih okvira. Ipak, u kontekstu tranzicijske pravde o institucionalnim reformama se najčešće govori kao o procesu provjera profesionalnog kapaciteta, moralnog integriteta i adekvatne reprezentativnosti uposlenika u javnoj administraciji. Iz javnih institucija se formalnim procesom provjera, kroz precizno utvrđen administrativni postupak, odstranjuju osobe za koje se utvrdi da su u prošlosti sistematski kršili ljudska prava, ili one osobe koje su na pozicije došle nezakonito i koje nemaju odgovarajuća znanja da za njihovo

profesionalno obavljanje. Sve ovo čini se kako bi nove javne institucije postale garantom zaštite ljudskih prava i najviših profesionalnih standarda i spriječile ponavljanje prošlosti.

Učesnici i metodologija rada

Konsultacijama je prisustvovalo 45 učesnika, od kojih većina predstavnici udruženja žrtava i drugih organizacija civilnog društva, te – u odnosu na ranije konsultacije – nešto veći broj (više od jedne trećine od ukupnog broja učesnika) predstavnika institucija vlasti u BiH. Konačna lista prisutnih učesnika nalazi se u prilogu ovog izvještaja.

Rad tokom konsultacija se većim dijelom odvijao u malim radnim grupama kako bi osigurao učešće što većeg broja prisutnih u samim diskusijama, dok su uvod u temu i usaglašavanja strateških ciljeva predstavljeni u plenarnim sesijama. Učesnici su podijeljeni u tri radne grupe u kojima su debatu usmjeravali profesionalni fasilitatori. Pri podjeli učesnika u grupe vodilo se računa o iskustvima, kapacitetima, te geografskoj, spolnoj i etničkoj zastupljenosti – u onoj mjeri u kojoj je to bilo moguće. Zapisnike diskusija ovih malih grupa su vodili članovi Sekretarijata, koji su ujedno bili tehnička i stručna podrška grupama.

Sve tri grupe su raspravljale o istoj temi, tj. o svim aspektima institucionalnih reformi. Polazna osnova za raspravu je bila prezentacija sadašnjeg stanja u BiH po ovim pitanjima, a napravljenja je na osnovu uvida u stručnu literaturu, nezavisna istraživanja, svjetska iskustva, kao i dosadašnje konsultacije na temu tranzicijske pravde u BiH.

Rezultati rada malih grupa su predstavljeni na dva načina. Strateška pitanja kojima bi se Strategija trebala baviti predstavljeni su putem fasilitatorske metode pod nazivom Galerija. Tokom ove sesije rezultati rada pojedinih grupa predstavljeni su na način da se definirana strateška pitanja ispišu na velike papire a učesnici drugih grupa imaju mogućnost da komentiraju te prijedloge. Ovaj neformalan način pregledanja rada drugih grupa se pokazao prilično interesantnim učesnicima konsultacija. Krajnji rezultat rada malih grupa i definirani strateški ciljevi predstavljeni su na zajedničkoj plenarnoj sesiji na kojoj je bilo vidljivo da su grupe vodile raspravu oko sličnih pitanja unutar oblasti institucionalnih reformi – potrebi boljeg upoznavanja javnosti s ovim mehanizmom, usvajanju adekvatnog zakonskog okvira, i što obuhvatnijoj ali i transparentnijoj provjeri uposlenih u javnim institucijama u BiH.

Strateški ciljevi, ukoliko su se ponavljali u sličnoj formi u dvije ili sve tri grupe su objedinjeni i u tabeli nazvani objedinjeni strateški ciljevi. Oni ciljivi koji su definirani u samo jednoj grupi i kasnije prihvaćeni na plenarnoj sjednici označeni su samo kao strateški ciljevi. U aneksu izvještaja se nalazi tabelarni prikaz strateških pitanja i ciljeva onako kako su ih grupe definirale, te pregled plenarno usvojenih strateških ciljeva. Svi strateški ciljevi prihvaćeni su u plenarnoj sjednici bez ikakvih dopuna ili korekcija.

Izvještaj

Objedinjeni strateški cilj 1: *Definiran adekvatan, funkcionalan i realističan zakonski okvir za organiziranje procesa provjera zaposlenih u institucijama svih nivoa vlasti, uključujući organe uprave, druge javne ustanove, javna preduzeća i preduzeća u kojima država ima kontrolni paket dionica.*

Kao prioritet u sve tri grupe se iskristaliziralo pitanje zakonskog reguliranja procesa provjera u javnim institucijama. Učesnici diskusija su uglavnom podržavali procese provjera javnih uposlenika kao jedne od posljednjih satisfakcija za žrtve, ali su ukazivali i na moguće zloupotrebe u takvim procesima koje bi valjan i precizan zakonski okvir trebao spriječiti. Učesnici diskusije su se složili da u formuliranju zakonskog okvira treba biti realističan, ali i funkcionalan i u tom smislu su sugerirali da se potraže što je moguće kvalitetniji osnovi za formuliranje zakonskih odredbi. U tom smislu je sugerirano da zakonski osnov treba tražiti u citiranom aneksu sedam Daytonskog sporazuma¹, koji daje osnova za daleko funkcionalnije zakonske odredbe u ovoj oblasti u odnosu na vrlo ograničeno postavljene odredbe aneksa četiri. Također je data podrška da se provjere usmjere prema što široj populaciji javnih službenika koja bi čak uključivala i uposlenike u školama, javnim medijima i javnim preduzećima, a ne da se vetting reducira samo na provjere u policiji i pravosuđu. Posebno je naglašena potreba provjere uposlenika u lokalnim zajednicama (općinama, školama, općinskim javnim poduzećima) gdje se, daleko od očiju javnosti i pažnje uticajnih medija, po pravilu još uvijek upošljavaju osobe bez uvažavanja potrebnih procedura i bez provjera njihovog kapaciteta, integriteta i reprezentativnosti.

Tokom rasprava u grupama bilo je uočljivo da je učesnicima teško razgraničiti potrebu za institucionaliziranjem jednog ovakvog vansudskog mehanizma od potrebe da se već u ovoj fazi ulazi u mandat i organizaciju eventualnih komisija ili stalnih tijela koja bi radila provjere javnih uposlenika. U tom smislu su bila podijeljena mišljenja o tome da li bi provjere trebala raditi neka nova komisija ili drugo nezavisno tijelo ili bi te poslove trebalo da obavljaju već postojeće institucije, da li bi neka nova komisija trebala biti postavljena kao privremeno ili kao permanentno nezavisno tijelo, šta bi bili osnovi i standardi dokazivanja u procedurama takvih tijela, da li razmišljati isključivo o vettingu ili razmatrati i lustraciju, i slična pitanja koja, dakako, izlaze izvan okvira postavljanja strateškog cilja i kreću ka operativnim rješenjima. U tom smislu je jedna od grupa čak i identificirala pitanja oko kojih se nisu mogli usaglasiti: kako bi se budući zakon trebao odnositi prema licima koja su osuđena za ratne zločine i odslužila kazne, kako se odnositi prema osobama za koje se vjeruje da su počinili određena djela ali je za takva djela već nastupila sudska zastara, da li zakon treba da obuhvati i druga teška kršenja ljudskih prava (poput trgovine ljudima isl) a koja nisu počinjena tokom rata, isl. Iako neizbjegne u svakoj aktivnoj debati ovakve rasprave su ipak izlazile izvan okvira diskusije usmjerene na definiranje stateških ciljeva u oblasti institucionalnih reformi.

¹ "Strane moraju odmah preuzeti sljedeće mjere za izgradnju povjerenja: [...] provođenje sudskega postupaka, otpuštanje ili premještanje, ako je to pogodno, osoba iz vojnih, paravojnih i policijskih snaga, te javnih službenika odgovornih za ozbiljna kršenja osnovnih prava osoba koja pripadaju etničkim ili manjinskim grupama...". Član I, stav 3 (e) Aneksa VII Dejtonskog sporazuma.

Strateški cilj 2: *Kreirani efikasni mehanizmi zaštite ljudskih i građanskih prava, te predviđeni programi rehabilitacije i reintegracije za osobe oštećene u procesima provjera.*

Odmah nakon potrebe da se definira zakonski okvir, većina učesnika je insistirala i na preciziranju mehanizama zaštite (upravnih i sudskih) za osobe koje već jesu ili bi mogle biti oštećene u procesima provjera. Ovo pitanje se pojavilo kao tema u svim grupama kao rezultat rasprave o već provedenim provjerama u pravosuđu i policiji, i određenih negativnih iskustava iz tih procesa. Ipak, kao definirani strateški cilj pitanje se pojavilo u samo jednoj grupi. Osnovna zamjerka učesnika rasprava bila je netransparentnost ovih procesa i povreda procesnih prava u ovim postupcima, te nepostojanje efikasnog pravnog lijeka kojim bi bile ispravljene nepravde načinjene prema pojedinim osobama u ovim procesima. Zaključeno je da bi valjanim planiranjem trebalo isključiti mogućnost ponavljanja ovakvih kršenja prava ljudi u budućnosti, te osmislići mehanizme rehabilitacije za one kojima je šteta već učinjena.

Objedinjeni strateški cilj 3: *Podignut nivo informiranosti i razumjevanja javnosti o institucionalnim reformama (posebno o vettingu i lustraciji), te uključen civilni sektor u praćenje procesa institucionalnih reformi.*

Velika većina učesnika ukazala je na značaj podrške najšire javnosti bilo kakvim budućim reformama u javnim institucijama u BiH. Istovremeno, ukazano je na nedovoljno poznavanje čak i elementarnih pojmova iz ove oblasti tranzicijske pravde. U tom smislu, učesnici su sugerirali dizajniranje raznih aktivnosti kojima bi se najšira javnost u BiH informirala o svim aspektima institucionalnih reformi u širem smislu, kao i sa vettingom i lustracijom, te s iskustvima zapadnih zemalja u implementaciji ovakvih vansudskih mehanizama. Sve ovo u cilju što potpunijeg upoznavanja javnosti s ovim fenomenom i zadobivanja što šire javne podrške za eventualno institucionaliziranje ovakvih administrativnih praksi u BiH. Naglašena je, također, potreba za osposobljavanjem organiziranih predstavnika civilnog društva kako bi oni bili u prilici da valjano prate procese institucionalnih reformi u BiH.

Strateški cilj 4: *Harmonizirani zakoni unutar BiH i usklađeni s međunarodnim konvencijama.*

Dio učesnika konsultacija insistirao je na razmatranju institucionalnih reformi u širem smislu, te je tako i formuliran ovaj strateški cilj. Dakle, harmoniziranje zakona i njihova usklađenost s međunarodnim konvencijama ne odnosi se samo na buduće i eventualno postojeće zakone o provjerama javnih zvaničnika, već na zakone u BiH općenito. Više učesnika je spomenulo probleme zakonskih neusaglašenosti koje dovode do preklapanja nadležnosti i onemogućuju efikasnu zaštitu prava građana. Pojedini učesnici u raspravi su pledirali za institucionalnu racionalizaciju, tj smanjenje broja institucija ili njihovu bolju koordiniranost u radu. Tako je, npr. pomenuta rascjepkanost policijskih agencija i njihova značajna autonomnost koja ponekad onemogućuje uspješan rad policije. Iako prepoznaju da je ovo immanentno politička i ustavna pitanja, pojedini učesnici su se založili da ona bude zahvaćena strategijom tranzicijske pravde.

Strateški cilj 5: *Uspostavljanje Vrhovnog suda BiH kao garancije pravne sigurnosti građana.*

Iako se potreba za uspostavljanjem Vrhovnog suda BiH kao garancije pravne sigurnosti kakva postoji u svim državama svijeta pojavilo i u drugim grupama, kao strateški cilj je identifikovana u samo jednoj grupi. Učesnici u raspravi su podsjetili da niko nema pravo odbacivati inicijative za uvođenjem vrhovnog garanta pravne sigurnosti jedne zemlje, bez obzira koliko to izgledalo kao teško političko pitanje. Ovo tim prije, kako su kazali neki od učesnika, što su posljednje ankete javnog mnijenja pokazale da javnost iz reda sva tri naroda u ogromnoj većini podržava ideju ustanovljenja Vrhovnog suda BiH².

Strateški cilj 6: *Javne institucije zakonskim propisima obavezane da povećaju transparentnost svog rada.*

U okviru jedne od radnih grupa konstatirano je da javne institucije ne rade dovoljno transparentno te da ih treba obavezati zakonom na stalno unaprijeđenje transparentnosti u radu.

Zaključak

Učesnici konsultacija su bili izuzetno zainteresirani za ovu oblast tranzicijske pravde. Iako dosadašnja iskustva s institucionalnim reformama imaju i dobre i loše strane, većina učesnika izražava uvjerenje u opravdanost zagovaranja ovog mehanizma tranzicijske pravde u budućnosti. U uslovima kada je sudska pravda nedovoljno efikasna, za predstavnike udruženja žrtava ovakvi mehanizmi predstavljaju ohrabrenje i nadu da kršitelji ljudskih prava iz prošlosti neće ostati nagrađeni privilegijama službi u javnim institucijama u budućnosti. Učesnici konsultacija izrazili su veliki interes za saradnjom u nastavku procesa, u fazi u kojoj će se definirati konkretni programi i nosioci aktivnosti za ostvarivanje postavljenih strateških ciljeva.

Ocjene konsultacija, izražene putem anonimnog anketnog upitnika, bile su veoma pozitivne. Učesnici dosadašnjih rasprava izrazili su nadu da će biti konsultirani i u narednoj fazi procera izrade strategije.

² *Suočavanje s prošlošću i pristup pravdi iz perspektive javnosti*, UNDP, januar 2010 (publikacija je dostupna na www.undp.ba). Prema anketi provedenoj na statistički reprezentativnom uzorku od 1600 građana BiH, ideju da BiH treba imati Vrhovni sud kao finalnu žalbenu sudsку instituciju podržava ukupno 80.5 procenata građana BiH. Anketa daje i presjek glasanja po etničkoj pripadnosti ispitanika. Tako ovu ideju podržava 89.1% Bošnjaka, 68.1% Srba i 83.3% Hrvata.

Grupa	STRATEŠKA PITANJA po grupama	STRATEŠKI CILJEVI po grupama	USVOJENI STRATEŠKI CILJEVI
A,B i C	<p>Nepostojanje okvirnog zakona koji bi uredio pitanja vettinga i lustracije.</p> <p>Neharmonizirana zakonska regulativa za provođenje provjera.</p> <p>Neadekvatna primjena postojećih zakona u kontekstu provjera.</p> <p>Neefikasni i nedjelotvorni mehanizmi kontrole.</p> <p>Nepostojanje provjere i kriterija za:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obrazovne ustanove (učitelji, profesori, vaspitači...) - Javna preduzeća <ul style="list-style-type: none"> o Novinari (mediji, iz javnih servisa) 1992-1995 <p>Javna uprava (kao niži nivoi vlasti – izuzev policije)</p> <p>Nepostojanje zakonskog okvira kojim se regulira vetting.</p> <p>Izostanak provjera uposlenih na svim nivoima vlasti i u svim institucijama.</p>	<p>Donesen okvirni zakon o vettingu i lustraciji na način da se osigura pravna sigurnost i da se subjektivizam smanji na najmanju moguću mjeru</p> <p>Uspostavljen funkcionalan i harmoniziran zakonski okvir za definiranje i organiziranje procesa provjere zaposlenih u institucijama svih nivoa vlasti i drugim javnim institucijama, kao i efikasni mehanizmi monitoringa i kontrole, koji će omogućiti efikasne mehanizme zaštite ljudskih prava.</p> <p>Definisan adekvatan, funkcionalan i realističan zakonski okvir za definiranje i organiziranje procesa provjere (vetting) zaposlenih u institucijama svih nivoa vlasti, uključujući organe uprave, druge javne ustanove, javna preduzeća i preduzeća u kojima država ima kontrolni paket dionica.</p> <p>Primjenjuje se sistem provjere (vettinga) u institucijama i ustanovama (s posebnim fokusom na javnu upravu, javne ustanove i javna preduzeća.</p>	<p>1- (Objedinjeni strateški cilj) Definisan adekvatan, funkcionalan i realističan zakonski okvir za definiranje i organiziranje procesa provjere (vetting) zaposlenih u institucijama svih nivoa vlasti, uključujući organe uprave, druge javne ustanove, javna preduzeća i preduzeća u kojima država ima kontrolni paket dionica.</p>
C	Nezaštićena prava oštećenih u procesu vettinga.	Kreirani efikasni mehanizmi zaštite ljudskih i građanskih prava, te predviđeni programi rehabilitacije i reintegracije za osobe oštećene u procesima provjera.	2 - Kreirani efikasni mehanizmi zaštite ljudskih i građanskih prava, te predviđeni programi rehabilitacije i reintegracije za osobe oštećene u procesima provjera.
A,B i C	Nedovoljna informiranost javnosti o institucionalnim	Podignut nivo informiranosti i razumjevanja	

	<p>reformama, posebno vettingu i lustraciji.</p> <p>Nedovoljno poznavanje javnosti procesa i principa vettinga (provjera).</p> <p>Neuključenost civilnog sektora u praćenje postojećih procesa institucionalnih reformi i nedovoljna informiranost.</p>	<p>javnosti o institucionalnim reformama (posebno o vettingu i lustraciji).</p> <p>Javnost u BiH upoznata o svrsi, karakteristikama, potrebi i provedbi procesa vettinga (provjere).</p> <p>Obučen, informiran i uključen civilni sektor u praćenju procesa Institucionalnih reformi.</p>	<p>3 – (Objedinjeni strateški cilj) Podignut nivo informiranosti i razumjevanja javnosti o institucionalnim reformama (posebno o vettingu i lustraciji), te uključen civilni sektor u praćenje procesa institucionalnih reformi.</p>
B i C	Neusklađenost reformskih zakona unutar BiH, te neusklađenost domaćeg zakonodavstva s međunarodnim konvencijama.	<p>Harmonizirani zakoni unutar BiH i usklađeni s međunarodnim konvencijama.</p> <p>Istražena primjenljivost europskih iskustava o vettingu i lustraciji na stanje u BiH.</p>	<p>4- (Objedinjeni strateški cilj) Harmonizirani zakoni unutar BiH i usklađeni s međunarodnim konvencijama</p>
C	Nepostojanje uobičajene garancije pravne sigurnosti kakva postoji u svim državama (Vrhovni sud BiH).	Uspostavljanje Vrhovnog suda BiH kao garancije pravne sigurnosti građana.	5 - Uspostavljanje Vrhovnog suda BiH kao garancije pravne sigurnosti građana.
B	Nedovoljna transparentnost javnih institucija.	Javne institucije zakonskim propisima obavezane da povećaju transparentnost svog rada.	6 - Javne institucije zakonskim propisima obavezane da povećaju transparentnost svog rada.

LISTA UČESNIKA

	Ime	Prezime	Organizacija/Institucija	Grupa
1.	Amer	Homarac	Fondacija lokalne demokratije	A
2.	Aleksandra	Letić	Helsinški odbor za ljudska prava u RS, Ekspertna radna grupa	B
3.	Amir	Kulaglić	Ekspertna radna grupa	C
4.	Aldijana	Omeragić	Ured koordinatora za reformu javne uprave	A
5.	Anđelko	Kvesić	Hrvatska udružuga logoraša	A
6.	Branko	Todorović	Helsinški odbor za ljudska prava u RS	A
7.	Duško	Babić	Savez udruženja civilnih žrtava rata RS	B
8.	Obrad	Bubić	Savez logoraša RS	B
9.	Denis	Džidić	BIRN	B
10.	Dario	Janjetović	MUP RS	A
11.	Dijana	Hren	Snaga žene	C
12.	Edin	Ramulić	Udruzenje Prijedorčanki "Izvor"/ERG	B
13.	Elias	Tauber	ERG	A
14.	Enisa	Teskeredžić	Ministarstvo za boračka pitanja u vlasti FbIH	A
15.	Enis	Omerović	Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu	B
16.	Brane	Šuka	SIPA	B
17.	Goran	Šimić	Federalno ministarstvo pravde, Ekspertna radna grupa	A
18.	Hazim	Mujčinović	Porodica žrtava rata Vlasenica 92-95	B
19.	Alija	Kazić	Federalna uprava policije	B
20.	Edin	Ramić	Poslanik u Domu naroda Skupštine RS	B
21.	Dževdana	Brajić	Općina Zenica	B
22.	Dalibor	Tanić	Magazin Žurnal	B
23.	Kada	Hotić	Udruženje Pokret "Majke enklave Srebrenice i Žepe"	B
24.	Branka	Rajner	Biro za ljudska prava	C

25.	Lidija	Škaro	ICMP, promatrač	A
26.	Milan	Mandić	Savez udruženja nestalih RS	A
27.	Mile	Marceta	Povratnik u Drvar	A
28.	Marko	Jurišić	Institut za nestale osobe BiH, Ekspertna radna Grupa	B
29.	Goran	Bubalo	Catholic Relief Servise	C
30.	Aner	Hadžimahmutović	SIPA	C
31.	Murat	Tahirović	Savez logoraša BiH	B
32.	Milena	Savić	Centar informativno pravne pomoći Zvornik	C
33.	Bećir	Macić	Institut za istraživanje ratnih zločina	C
34.	Nikola	Dvizac	Ministarstvo zdravstva i socijalne zaštite RS, Ekspertna radna grupa	A
35.	Mersija	Krzić	Žena žrtva rata	C
36.	Vehid	Šehić	Forum građana Tuzle	C
37.	Zinka	Salihagić	Agencija za državnu službu FBiH	C
38.	Rado	Pejić	Fiducia	A
39.	Ramo	Sulić	Udruženje decertificiranih policajaca	C
40.	Sead	Alić	Pravni zastupnik općine Srebrenica	A
41.	Selma	Džihanović-Gratz	Ministarstvo pravde BiH	B
42.	Salem	Čorbo	Udruženje građana Povratak Bijeljina	C
43.	Samir	Husić	Ured disciplinskog tužioca VSTV	C
44.	Tihomir	Lukeš	Sud BiH	B
45.	Zdravko	Knežević	Federalno tužilaštvo	A

OSTALI

46.	Aleksandar	Živanović	Facilitator	A
47.	Alma	Dedić	UNDP	
48.	Dragan	Popović	Sekretarijat za podršku Ekspertne radne grupe za izradu strategije tranzicijske pravde	A
49.	Elmida	Sarić	Facilitatorka	B
50.	Lejla	Hadžimešić	Sekretarijat za podršku Ekspertne radne grupe za izradu strategije tranzicijske pravde	A
51.	Nela	Porobić Isaković	Sekretarijat za podršku Ekspertne radne grupe za izradu strategije tranzicijske pravde	B
52.	Sanela	Paripović	UNDP	B
53.	Senad	Slatina	Sekretarijat za podršku Ekspertne radne grupe za izradu strategije tranzicijske pravde	C
54.	Zlatko	Sarić	Facilitator	C